

Jeg er bekendt med et helt bestemt projekt, hvor der var en flygtning, der havde gået til undervisning på sprogskole i 4 år og ikke kunne noget på det danske sprog, ikke kunne begå sig. Vedkommende kommer ud på en arbejdsplads, og det eneste, der kan lade sig gøre, er at få en privat sproglærer, altså en privat aktør med ud på arbejdspladsen og give ham intensiv undervisning. I løbet af et halvt år kunne den mand bestride sit arbejde under ordinære forhold. Og det er lige præcis de muligheder, vi skal have mange flere af.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KRF):

Det er korrekt: Jeg er blevet ordfører efter hr. Jann Sjursen på dette meget spændende område fra salsbarer til dyb filosofisk diskussion; det er jo et område med mange facetter. Så det kan jeg se frem til fremover.

Det her lovforslag er jo et forslag med utrolig mange elementer, så jeg vil nøjes med at tage nogle enkelte ud.

Et af elementerne er jo anvisning af passende bolig til flygtninge inden 3 måneder, en regel, som bortfalder nu med dette forslag og bliver erstattet med en formulering om, at de snarest muligt skal kunne få en bolig.

Nu ved vi jo godt, at boligsituationen ikke er den bedste her i landet. Derfor er det selvfølgelig også meget vigtigt for Kristeligt Folkeparti, at vi sikrer os, at der bliver taget et vist hensyn til en gruppe mennesker, som vi ikke kan gå ud fra har helt det samme netværk som herboende danskere, og som måske heller ikke har de samme muligheder for at skaffe sig en bolig. Der skal tages hensyn til den gruppe mennesker, så de ikke »hænger« et eller andet sted og ikke rigtig kan komme ind på boligmarkedet overhovedet. Det vil vi gerne i hvert fald se på og være forsikret om ikke sker.

Der er også det element, at det nu skal være muligt for kommunerne som aktivering at tilbyde særlige opkvalificerende forløb til udlændinge med en mellemlang eller videregående uddannelse, som de kommer her til landet med. Vi ser det som værende utrolig positivt, at det er muligt. Om det så lige skal være 3 måneder, kan jo så diskuteres – det kunne jo være, det skulle være 4 måneder eller 5 måneder – men det, at det nu bliver muligt at bruge de ressourcer og kompetencer, man kommer med, og hurtigt

komme ud på arbejdsmarkedet og også få den bekræftelse, der ligger i, at man altså godt kan komme og yde noget og kan blive en del af samfundet og fællesskabet, og at man ikke bliver sat hen, ser vi som værende en positiv del af denne her lovgivning.

Kl. 14.15

Så er der en mindre ændring i forhold til reglerne om integrationsråd, og der er det jo vigtigt, at det arbejde, der skal gøres, også bliver gjort i fremtiden, og at den sammensætning, der sker, selvfølgelig er optimal.

Så er der hele diskussionen om sprogundervisning. Man kan sige, at nu bliver der så gjort op med sprogcentermonopolet, og det vil sige, at kommunerne nu også får flere muligheder for at vælge med hensyn til udbydere af danskundervisning.

Det kan være positivt nok at være fleksibel; det kan være positivt nok, at der kan være flere udbydere; men vi vil i hvert fald i det efterfølgende udvalgsarbejde se nærmere på, om det kan være muligt at præcisere nogle krav til disse udbydere. Der er jo ingen tvivl om, at sproget er en meget stor del af integrationen og det at kunne være en del af fællesskabet, og derfor er det også vigtigt at se på, om vi nu også får den kvalitet, den fleksibilitet og den niveaudeling, som det jo også er så spændende at tale om i alle mulige andre sammenhænge; det, at man tager udgangspunkt i den enkelte og alle de her ting. Det er vigtigt, at det også bliver tilgodeset, når det drejer sig om udlændinge.

Så vi er positivt stemt over for forslaget i sin helhed, men der er også elementer, som vi vil arbejde nøje med i det kommende forløb.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne starte med at takke for den næsten massive opbakning, der er til dette forslag. Jeg glæder mig til, at vi kan gøre detaljerne færdige, og jeg glæder mig til, at der kan være lige så bred opbakning ved tredjebehandlingen.

Ifølge dagspressen er det blevet et problem for Kerteminde Kommune, at der alligevel ikke kommer så mange flygtninge, som man havde regnet med, og i Pandrup Kommune vil man nu have kompensation fra staten, fordi der ikke kommer så mange flygtninge, som man havde regnet med. Sagen er nemlig den, at kommunerne tjener penge på integrationsprogrammerne.

Det er jo alt sammen glædeligt nok, for så er der jo ingen undskyldning for ikke at gøre det